

[Tinning]

hvis der udsendes noget, som er juridisk tvivlsomt, og det er jo tilfældet denne gang.

Der er et par kommentarer tilbage, men jeg vil vende tilbage i anden runde.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg er naturligvis meget taknemlig for, at et så betydeligt flertal i folketinget afviser forslaget om, at jeg skulle trække cirkulæreskrivelsen tilbage. Jeg er også meget glad for, at jeg gav så grundigt et svar i min indledning, for der er unægtelig taget mange ting op, både fra hr. Agerschous side og fra hr. Tinnings side, som jeg meget klart har besvaret og dokumenteret i det indlæg, som jeg gav som svar på forslaget.

Hr. Tinning var inde på her til sidst, og det synes jeg er noget meget afgørende, at han har en socialpolitisk opfattelse, som under alle omstændigheder strider imod min og også imod et flertals i folketinget. Det tør jeg godt vedstå. Det synes jeg at vi skal bruge som overskrift til vurderingen af denne sag, for det nytter ikke at blande forskellige socialpolitiske betragtninger sammen med spørgsmålet om, hvordan bistandsloven skal fortolkes på nuværende tidspunkt. Den er naturligvis også i cirkulæreskrivelsen – det skal jeg vende tilbage til – fortolket fuldt korrekt. Det, vi ikke kan diskutere, er bistandslovens nuværende indretning. Den kan kun ændres ved, at der stilles forslag om ændring af bistandsloven. Det synes jeg vi skal gøre os ganske klart, og det har ikke noget med debatten om selve cirkulæreskrivelsen at gøre.

Hr. Agerschou, og jeg tror også, det gjaldt hr. Tinning, mente, at der her var etableret særlig dårlige regler for en bestemt aldersgruppe. Jeg sagde meget klart i mit svar, at dette ikke er regler, der rammer bestemte mennesker i en bestemt aldersgruppe. Det er regler, der rammer mennesker i en bestemt situation. Det er det, der er det afgørende. Derfor er det ikke rimeligt at blive ved at køre på, at her strammr man altså reglerne vældigt i forhold til nogle helt unge. Det gør man ikke. Man præciserer alene, hvad der er hensigten med bistandsloven, som den er formuleret af folketinget. Det, både min forgænger og jeg har at rette sig efter, er naturligvis alene, hvorledes folketinget har indrettet bistandsloven.

Det er rigtigt, som det er blevet sagt, at der nok er forskel på, hvordan kommunerne anvender den cirkulæreskrivelse, og det er beklageligt, al den stund den netop har til opgave at hjælpe kommunerne ved i form af vejledende retningslinjer at vise, hvordan de kan klare mennesker i denne bestemte situation. Jeg har en fornemmelse af – det er selvfølgelig kun en fornemmelse – at den debat, som det er lykkedes at rejse, efter at min forgænger udsendte denne cirkulæreskrivelse, har skabt en tvivl, men der er ikke grund til nogen tvivl, for det er kun en præcisering, må jeg gentage, af bistandslovens regler. Alene udtrykket sultecirkulæret, som det er lykkedes at få til at slå så genialt igennem, virker naturligvis meget stærkt. Jeg må understrege, at det udtryk kender vi slet ikke i socialministeriet. Det hedder faktisk ungdoms-cirkulæret, men alene det, at man bruger udtrykket sultecirkulæret, giver jo indtryk af, at det er noget uhyrligt, der er lavet. Jeg synes, at debatten i dag på den måde er vigtig i relation til forholdet til kommunerne, for gennem debatten her fastslår et meget stort flertal i folketinget, at disse vejledende retningslinjer i forhold til kommunerne er i overensstemmelse med bistandsloven, og at der ikke er nogen grund til at ændre denne cirkulæreskrivelse.

Det er rigtigt, hvad hr. Torben Lund var inde på, at man kan følge udviklingen, og jeg gav også udtryk for i mit svar, at det ville jeg naturligvis gøre. Det lovede min forgænger også, og det vil jeg gerne leve op til. Derfor kan man også stille spørgsmål i socialudvalget under den videre behandling af denne sag, men det har sådan set ikke noget at gøre med præcisering af reglerne. Det er alene et spørgsmål, der har relation til, hvorvidt kommunerne følger det her. Jeg mener, det er afgørende, at de i størst mulig udstrækning gør det, for dette er en hjælp til, at kommunerne handler i overensstemmelse med bistandsloven. Hvis der er kommuner, der vedtager noget andet, er der ingen, der kan forhindre dem i det, fordi dette er vejledende retningslinjer, men man er på mere sikker grund, hvis man følger de retningslinjer, der her er lagt op.

Hr. Tinning siger, at det juridisk er uhyre tvivlsomt, hvorvidt man kan udsende denne cirkulæreskrivelse. Nu kan man altid henvise til en jurist, der har skrevet en eller anden